

Academician AUREL IANCU – Omagiu la 80 de ani –

1. Academicianul Aurel Iancu s-a născut în Comuna Răcoasa, Județul Vrancea, la 17 decembrie 1928. Părinții săi (tatăl – Iancu Gheorghe și mama – Iancu Anica) au fost mici fermieri. A avut patru surori și un frate. Căsătorit din 1951 cu Elena, proiectant. Ei au o fiică, Rodica, violonistă și un fiu, Gheorghe-Mihai, doctor în matematică.

A urmat clasele Liceului Comercial din Focșani pe care le-a absolvit în 1948. A absolvit Facultatea de Științe Economice a Academiei de Studii Economice din București în 1952 și a obținut titlul de doctor în economie în 1972. În anii 1953-1959 Aurel Iancu a lucrat ca economist principal în Ministerul Industriei Grele, iar, începând din 1960 a intrat prin concurs la Institutul de Cercetări Economice al Academiei Române, ocupând diferite poziții: cercetător principal, șef de sector, director științific, director de proiecte. Începând din 1991 este conducător de doctorat în Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei Române.

În anul academic 1970/1971 Aurel Iancu a obținut, prin concurs, o bursă de studii în SUA în cadrul Programului de Schimburi Internaționale de Cercetători (IREX). În calitate de *visiting scholar* în SUA Aurel Iancu a desfășurat activitatea de documentare și cercetare pe tema privind modele de creștere economică la *Massachusetts Institute of Technology (Department of Economics)*, sub îndrumarea prof. E. Domar, precum și la *Harvard University* și *California University – Berkeley*. Cu acest prilej Aurel Iancu a participat și la seminarii conduse de W. Leontief, Paul Samuelson, Robert Solow, Kenneth Arrow, laureați ai Premiului Nobel pentru Economie, și la prelegerile prof. Gerard Debreu (laureat al Premiului Nobel pentru Economie), Gregory Grossman ș.a. În anii care au urmat, Aurel Iancu a efectuat vizite de studii, în cadrul programelor de documentare și schimburi științifice internaționale, la institute de cercetări economice din Moscova, Budapesta, Praga și a participat la conferințe și colocvii științifice internaționale în Italia, Germania, Franța, Bulgaria pe probleme privind aplicații matematice în economie, relații economice internaționale, resursele naturale și creșterea economică.

În anul 1993 a fost ales membru corespondent și în anul 2001 membru titular al Academiei Române.

Este Membru al asociațiilor profesionale: *International Society of Natural*

Resources, International Society for Intercommunication of New Ideas și membru fondator al Asociației Generale a Economistilor din România și al Societății Române a Economistilor.

2. În cei aproape 50 de ani de activitate în domeniul cercetării economice, Aurel Iancu a publicat peste 250 de studii științifice, din care 19 cărți (12 autor unic și 7 în colaborare și coordonare) și a îngrijit publicarea în limba română a 7 volume și 10 cărți „Opere complete” ale lui Nicholas Georgescu-Roegen.

Cercetările efectuate și studiile publicate acoperă domenii diversificate - eficiența și creșterea economică, structura industriei și consumul de resurse, relațiile economice internaționale și integrarea economică europeană, teoria politicii economice și transformarea instituțională, epistemologia economică.

a) *Folosirea metodelor științifice în cercetare.* Pentru a asigura rigurozitatea necesară cercetărilor efectuate și a verifica ipotezele formulate, Aurel Iancu a utilizat metode științifice adecvate astfel încât rezultatele ori concluziile să explice procesele și să releve sau să anticipeze tendințele proceselor studiate. El se numără printre promotorii folosirii matematicii în economie din România. Tehnicile de calcul și analiză oferite de algebra matricială, programarea matematică, ecuațiile diferențiale, principiul optimal, ecuațiile de regresie și analiza econometrică etc. au fost utilizate în descrierea și analiza diferitelor procese economice privind cererea și oferta, consumul, structura producției și substituția factorilor, procesul de antrenare a consumului de resurse ca urmare a schimbării structurii de ramură și structurii consumului final, formarea prețurilor, optimizarea acumulării, convergența economică.

Dacă în perioada inițială a cercetărilor sale abordările erau preponderent cantitative, pe parcurs, se observă o schimbare de accent, dând locul cuvenit aspectelor și factorilor calitativi în analizele și previziunile economice. În această reorientare Aurel Iancu a ținut seama de criticile lui Georgescu-Roegen aduse aritmomorfismului și acelor curente din știința economică bazate doar pe formalismul matematic, fără legătură cu realitatea fenomenelor și proceselor economice.

În susținerea unor idei, Aurel Iancu face incursiuni în istoria teoriilor economice și a confruntărilor de idei (cu evaluări critice ale diferitelor susțineri) și verifică diferitele ipoteze, afirmații sau propoziții prin metode logice, material statistic prelucrat prin metode econometrice. Preocuparea sa a fost nu aceea de a face caz de metode și tehnici sofisticate și goale de conținut, ci aceea de a aplica acele metode care să descrie cât mai corect fenomenele și procesele, precum și tendințele acestora și care să verifice ipotezele sau supozițiile. De exemplu, în cercetarea eficienței economice maxime s-au folosit tehnici de optimizare cu diferite funcții obiectiv și restricții, în cercetarea creșterii economice și a relației dintre acumulare și consum s-au folosit ecuații diferențiale și tehnici optimale, la analiza impactului structurii producției asupra consumurilor cumulate de energie s-au utilizat tehnici proprii de calcul pe filiere de producție derivate din analiza input-output. De asemenea, la verificarea aplicării teoriei Heckscher-Ohlin (privind înzestrarea cu factori) la realitățile economiei românești s-a folosit calculul matricial (analiza input-output), la analiza gradului de concentrare a veniturilor populației, evidențiate prin bugetele de familie, au fost folosiți coeficienți

Gini și alte instrumente statistice, iar la studiul tendinței privind convergența reală dintre țările lumii și cele ale UE au fost utilizate metode econometrice.

Viziunea prospectivă și mai ales cea multidisciplinară sunt alte două trăsături caracteristice ale cercetărilor efectuate de Aurel Iancu. Concepția sa asupra unor asemenea abordări este fundamentată în volumele 1 și 5 ale *Tratatului de economie (Știința economică și interferențele ei și Bazele teoriei politicii economice)* și aplicată pe larg în cele mai multe din lucrările sale.

b) *Epistemologia economică*. Aurel Iancu se numără printre puținii cercetători români care au abordat în mod sistematic și după o concepție modernă probleme ale epistemologiei economice. În studiile sale el și-a concentrat atenția în următoarele trei direcții principale: probleme metodologice generale ale științei economice; restructurările în științele economice contemporane sub impactul noilor cunoștințe teoretice și metodologice și al confruntării cu realitățile economice și sociale; problema cercetării domeniilor aflate la interfața dintre disciplinele economice și celelalte discipline. Potrivit afirmațiilor sale, câmpul cel mai fertil și vast de cercetare economică este aflat la interfața dintre domeniile științelor și disciplinelor logice, experimentale și sociale. Fiind convins că în domeniul economic abordările înguste, strict specializate deformează realitatea și creează teren favorabil unor concluzii eronate, Aurel Iancu acordă o atenție specială tipului de cercetări multidisciplinare și a celor de graniță. Dealtfel, majoritatea lucrărilor sale, publicate în decursul deceniilor, se înscriu în această manieră de abordare. De exemplu, utilizarea cu prudență cuvenită în aproape toate lucrările sale a aparatului statistic și a celui matematic în descrierea, analiza și predicția evoluției proceselor economice a asigurat vigoarea necesară argumentelor, precum și precizia, profunzimea și obiectivitatea analizelor și concluziilor, evitând astfel impreciziile și posibilitățile de a aluneca spre compromisuri ideologice și spre tratări subiectiviste. De asemenea, tratarea proceselor economice dinamice (dezvoltării economice) în relație strânsă cu evoluția stării mediului, cu evoluția resurselor naturale (mai ales cele energetice), precum și cu evoluția fenomenelor și proceselor sociale (demografice, capitalul uman, capitalul instituțional etc.) contribuie la lărgirea ariei cunoașterii și la aprofundarea acesteia.

Respingând abordarea cercetărilor cu specializări prea înguste care, de regulă, impun abstractizări neîntemeiate și folosirea unui tehnicism steril, pe de o parte, și acceptând abordarea problemelor economice cu o mai largă deschidere, folosind multidisciplinaritatea, pe de o altă parte, Aurel Iancu este convins că doar în acest fel cercetările economice pot oglindi mai bine realitățile, ipotezele pot fi testate în mod corect, iar teoriile, prin explicațiile date și prin concluziile trase, se pot apropia de adevăr. Izolarea proceselor economice de procesele sociale și politice, de cele naturale și de evoluția cunoașterii conduce în mod inexorabil la un economism îngust, profund eronat și deosebit de periculos, mai ales atunci când se pune problema unor decizii de politică economică. Această filozofie, pe care se sprijină opera lui Aurel Iancu, este amplu redată în vol. 1 al *Tratatului de economie*, în studiul privind Epistemologia economică și în introducerea la cartea *Bazele teoriei politicii economice*.

c) *Eficiența economică*. Exprimându-și dezacordul cu tratarea tradițională, inginerească a problemei privind eficiența economică (doar la nivelul obiectivului

investițional folosind ca indicatori investiția specifică, termenul de recuperare sau/și costurile totale actualizate), Aurel Iancu adoptă, în abordarea problemei eficienței, concepția paretiană de combinare a optimului producției cu optimul consumului. Urmărind ideea fundamentală a legăturii strânse între producție și consum prin intermediul schimbului, pentru descrierea și explicarea acestora, Aurel Iancu utilizează un sistem diversificat de modele economico-matematice, de la cele mai simple (minimizarea sau maximizarea unor funcții) până la cele mai complexe care au în construcția lor funcții obiectiv și sisteme de restricții. Modelele sunt concepute și aplicate la nivelul consumatorului individual și la cel colectiv, la nivelul unităților economice și la cel al ramurilor, precum și la nivelul macroeconomic. În acest context este analizată și problema formării prețurilor folosind metoda input-output și cea privind prețurile umbră rezultate din modelele de optimizare și semnificația economică a acestora. Rezultatele cercetărilor efectuate în acest domeniu au fost evidențiate în teza de doctorat, *Eficiența economică maximă*, publicată sub același titlu în anul 1972 și premiată de Academia Română, precum și în diferite articole publicate în reviste științifice.

d) *Creșterea economică*. Acesta este domeniul în care Aurel Iancu a adus printre cele mai importante contribuții științifice (ca volum și ca valoare) în cele șase cărți publicate (2, 3, 4, 15, 18, 19) și în numărul mare de articole publicate și comunicări științifice susținute la conferințe naționale și internaționale. Contribuțiile sale se evidențiază în construcția unor modele de creștere prin luarea în considerare a forței de muncă potențată cu avansul cunoașterii aplicate, folosirea calculului variațional și a principiului optimal în optimizarea raportului dintre acumulare și consum cu orizont finit și infinit de timp, toate acestea constituind noutăți în anii 1970.

În timp ce mulți economiști implicați în modelarea creșterii economice luau ca ipoteză scăderea randamentelor investițiilor odată cu creșterea nivelului de dezvoltare, Aurel Iancu a demonstrat, prin date statistice încă din 1976 în lucrarea *Creșterea economică și resursele naturale*, că randamentul investițiilor nu cunoaște o scădere permanentă pe măsura dezvoltării economice. În țările cele mai dezvoltate randamentul investițiilor cunoaște tendința de creștere datorită efectelor produse de factorii intangibili. Odată cu infirmarea ipotezei randamentului descrescând a fost anulată însăși vechea formulare a tezei privind tendința generală de convergență a economiilor naționale și regionale, lucru ilustrat pe larg de Aurel Iancu în articolele sale publicate în anii 2006-2007. La toate acestea se mai pot adăuga contribuțiile critice ale sale la adresa unor teze și concluzii privind limitarea creșterii lansate de unii constructori de modele globale (Forrester), precum și introducerea și dezvoltarea în literatura economică încă din 1976 a unor concepte noi ca dezvoltarea durabilă, factori intangibili etc. care au căpătat o mare rezonanță în teoria și practica economică din ultimele decenii.

e) *Structura economică și resursele naturale*. Prin cercetările efectuate în acest domeniu, oglindite în trei cărți (6, 7, 8) și în diferite articole, Aurel Iancu a adus contribuții de ordin metodologic și conceptual și de ordin practic prin introducerea noțiunilor de consumuri de energie pe produs directe (pe faze) și cumulate (pe filiere), analiza mecanismului de formare a prețurilor în economiile centralizate și insuficiențele acestuia, elaborarea unei metodologii de calculare a consumului de

energie direct și cumulat pe produs exprimat în unități convenționale (combustibil convențional). Prin aceste cercetări s-a făcut o amplă radiografie a structurii producției și a celei tehnologice din punctul de vedere al consumului de energie și al eficienței reale a producției. S-a dovedit că acest lucru este necesar mai ales în acele economii naționale în care puternica intervenție a statului sau dominația monopolurilor fac ca prețurile să fie puternic distorsionate iar calculele de eficiență semnificativ deformate. De aceea a apărut necesitatea unor calcule speciale, mai ales când este vorba de energie sub toate formele sale (combustibili lichizi, solizi și gazoși și energie electrică), inclusiv sub formă de materii prime în procesele chimice. Definirea, calcularea și interpretarea noțiunii privind consumul cumulat de energie pe produs și ramură și luarea în considerare a acestuia în analiza structurii de ramură a economiei naționale și în unele decizii de politici economice și energetice au constituit o noutate absolută în cercetarea și literatura economică din acea perioadă marcată de criza energetică, lucru subliniat în presa de specialitate, precum și de unii economiști importanți ca prof. Henri Guitton, prof. Bornstein cu prilejul discuțiilor pe marginea comunicării „*On the Development of the Energy System and Energy*” prezentată de Aurel Iancu la Conferința internațională privind relațiile Est-Vest în domeniul energiei, Milano, 1980.

f) *Transformarea sistemului economic.* Trecerea României și a altor țări din Estul Europei la economia de piață a schimbat agenda de cercetare a economiștilor din aceste țări. După cum subliniază Aurel Iancu în studiile elaborate și publicate începând din 1990 (29, 31-37), prima cerință a trecerii la economia de piață a fost transformarea instituțională constând în elaborarea și aplicarea unor noi reglementări juridice, schimbarea structurii proprietății și rolului statului în economie, schimbarea mentalităților și responsabilităților actorilor economici și crearea condițiilor de funcționare a noilor instituții create. În analizele efectuate asupra structurii instituționale în raport cu economia reală (31-41), Aurel Iancu arată că, în cursul amplelor transformări instituționale din România, au apărut numeroase hiatusuri și desincronizări instituționale, slăbirea autorității statului etc., provocând o puternică criză în planul economiei reale reflectată de scăderea dramatică a producției, însoțită de o puternică inflație. Trecerea la economia de piață înseamnă implementarea unei noi structuri instituționale sincronizată și congruentă cu nevoile pieței competiționale, care să stimuleze și să promoveze factorii cei mai activi în redresarea și dezvoltarea economică. În condițiile instaurării pluralismului politic în țările est-europene, practicarea consensului este singura cale de a construi un sistem instituțional funcțional și eficient (12).

g) *Teoria politicii economice.* Pentru a evita, pe cât posibil, acțiunile haotice și volitive ale elementului politic în economie, devine imperios necesară elaborarea și dezvoltarea unei teorii a politicii economice coprehensive bine articulată și într-o permanentă confruntare cu practica, mai ales dacă se are în vedere faptul că, în perioada de transformări, elementul politic are obiective specifice și este extrem de activ. Prin publicarea cărților „*Bazele teoriei politicii economice*” și „*Politică și economie. Repere ale unui sistem performant*”, precum și a numeroase articole, Aurel Iancu oferă acea teorie capabilă să explice principalele relații dintre politică și economie și să ofere cadrul conceptual și metodologic, precum și sistemul de instrumente analitice pentru formularea corectă a obiectivelor și pentru alegerea și

coordonarea acțiunilor de politică economică. Totodată, teoria politicii economice și studiile privind transformarea sistemului instituțional au oferit cadrul conceptual și instrumental pentru elaborarea strategiilor de integrare în UE și dezvoltare economică.

h) *Relațiile economice internaționale și integrarea europeană*. În mai multe studii publicate în decursul anilor (5, 13, 14, 15, 16, 23, 25, 54-57) Aurel Iancu face o analiză critică asupra teoriei ricardiene a avantajului comparativ și asupra teoriei Heekscher-Ohlin a înzestrării cu factori (*factor endowment*). El face observația că în economiile mai puțin dezvoltate, ale căror structuri de producție și comerciale sunt determinate de structurile resurselor clasice (forța de muncă cu calificare scăzută, capital fizic și resurse naturale), asemenea teorii par să fie raționale. El pune însă și următoarele întrebări importante: dacă în economiile dezvoltate și dinamice asemenea teorii se verifică și dacă concluziile acestor teorii pot fi acceptate de țările mai puțin dezvoltate atunci când ele (țările) își formulează programe și politici de dezvoltare și modernizare.

Bazându-se pe progresele făcute de cercetarea economică, folosind date statistice și aplicând modelele lui Leontief, Vernon și Porter la situația din România și din alte țări, Aurel Iancu demonstrează următoarele: 1) structura de producție și cea comercială a țărilor dezvoltate fiind puternic determinate de prezența, într-o proporție importantă, a capitalului uman și a progresului tehnologic, cele două teorii nu se verifică la aceste categorii de țări; 2) datorită prezenței acestor factori și a fenomenului de deschidere a economiilor, locul celor două teorii a fost luat de teoria avantajului competitiv (13, 56); 3) între țări există astăzi un intens flux de cunoștințe, transfer tehnologic, alături de fluxul de investiții directe, ceea ce face ca în multe țări mai puțin dezvoltate să se modifice structura de producție și cea comercială și, prin aceasta, să se manifeste avantajul competitiv.

În legătură cu integrarea României în Uniunea Europeană, Aurel Iancu s-a ocupat de acest proces pe două planuri: 1) prin elaborarea unor studii și publicarea lor care privesc liberalizarea comerțului de bunuri și servicii, problema integrării cercetării și dezvoltării (C&D), integrarea industrială, integrarea reală, integrarea instituțională și integrarea nominală; 2) prin coordonarea unui program fundamental de cercetare multianual al Academiei Române (2001-2005) privind aderarea României la UE și coordonarea proiectului „Convergența economică și rolul cunoașterii în condițiile integrării în UE” (2006-2008) în cadrul Programului de Excelență. Studiile elaborate au servit la fundamentarea unor decizii și programe guvernamentale de dezvoltare economică și de integrare a României în UE și au fost publicate sub formă de articole și cărți (13, 14, 16, 18, 19, 61, 62, 73-78).

3. Sub conducerea științifică a academicianului Aurel Iancu au obținut titlul de doctor în economie un număr de 15 doctoranzi. Începând cu anul 1969 este membru al Consiliului Științific al Institutului de Cercetări Economice, al Institutului pentru Economia Industriei și al Institutului Național de Cercetări Economice.

Din anul 2001 a devenit membru al Consiliului Național pentru Coordonarea Activității Statistice din România, iar din 1994 este membru al consiliului Director și de Administrație al Fundației Elias a Academiei Române. De-a lungul perioadei 1992-1995 a fost membru al Grupului Consultativ al Președinției Române.

Cărți și articole reprezentative

1. *Eficiența economică maximă. Metode de modelare (Maximum economic efficiency. Modelling methods)*. Editura Politică, 1972, 420 p.
2. *Modele de creștere economică (Economic growth models)*. Editura Politică 1974, 292 p.
3. *Creșterea economică și resursele naturale (Economic growth and natural resources)*. Editura Politică, 1976, 260 p.
4. *Creșterea economică și mediul înconjurător (Economic growth and the environment)*. Editura Politică, 1979, 250 p.
5. *Schimbările economice internaționale (International trade)*. Editura Științifică și Enciclopedică, 1983, 370 p.
6. *Consumul energetic și structura producției (Power consumption and the production structure)*. (co-autor and editor), Editura Academiei, 1979, 220 p.
7. *Resursele și structura industriei (Resources and the structure of industry)*. (co-autor and editor), Editura Academiei, 1980, 250 p.
8. *Structura economică și sistemul industrial (The economic structure and the industrial system)*. (coautor și editor), Editura Politică, 1986, 315 p.
9. *Tratat de economie*, vol.1 (*Treatise of economics*). “Știința economică și interferențele ei” (“Economic science and interferences”). Editura Economică, 1993, 302 p.
10. *Tratat de economie*, vol. 3 (*Treatise of economics*). “Piața, concurența, monopol” (Market, competition, monopoly). Editura Expert, 1992, 220 p.
11. *Tratat de economie*, vol. 5 (*Treatise of economics*). “Bazele teoriei politicii economice” (“Fundamentals of the theory of economic policy”), All & Beck, 1998, 650 p.
12. *Politică și economie (Politics and economics)*. “Repere ale unui sistem economic performant” (“Benchmarks of an efficient economic system”). Editura Expert, 2000, 300 p.
13. *Liberalizare, integrare și sistemul industrial (Liberalisation, integration and the industrial system)*. (în română și engleză) Editura Expert, 2002, 200 p.
14. *Dezvoltarea economică a României. Competitivitatea și integrarea în UE*, vol I. (*Romania's economic development. Competitiveness and the integration into the EU*). (coautor și editor), Editura Academiei Române, 2003, 819 p.
15. *Dezvoltarea intensivă și specializarea națiunilor (Intensive development and national specialisation)*. (Selected Works) Editura Economică, 2003, 366p.
16. *Dezvoltarea economică a României. Competitivitatea și integrarea în UE*, vol. II (*Romania's economic development. Competitiveness and the integration into the EU*). (coautor și editor), Editura Academiei Române, 2005, 1012p.
17. *Cunoaștere și inovare. O abordare economică (Knowledge and innovation. An*

- economic approach*). Editura Academiei Române 2006, 208 p.
18. *Convergența economică*, vol. I, (*Economic convergence*), (coautor și editor), Editura Academiei Române and CHBeck 2008, (în română și engleză), 200 p.
 19. *Convergența economică*, vol. II, (*Economic convergence*), (coautor și editor), Editura Academiei Române and CHBeck, in Romanian and English, (forthcoming), 220 p.
 20. "Price Modelling". *Revue Roumaine des Sciences Sociales*, vol 16, No. 2, 1972, 17 p.
 21. "Croissance économique environnement et instruments d'harmonisation", *Revue Roumaine des Sciences Sociales*, vol 20, No. 2, 1976, 11 p.
 22. "Factor Endowment and Industrial Structure". *Revue Roumaine des Sciences Sociales* vol. 23, No. 1, 1979, 14 p.
 23. "On the Development of the Energy System and Energy Conservation". *Revue Roumaine des Sciences Sociales*, vol 25, No. 1-2, 1981, 22 p.
 24. "Classical Theory of Comparative Advantage. Merits and Limits". *Revue Roumaine des Sciences Sociales* vol 28, No. 2, 1984, 13 p.
 25. "Environment and the Quality of Life". *Revue Roumaine des Sciences Sociales*, vol 29, No. 2, 1985, 10 p.
 26. "Income Distribution in Romania : Policies and Programmes". *Revue Roumaine des Sciences Sociales* vol 30, No. 1-2, 1986, 10 p.
 27. "Role and Functioning of the Enterprise in Romania". *Revue Roumaine des Sciences Sociales* vol 33, No. 1, 1989, 22 p.
 28. "From Command Economy to a Market Economy by Way of Reform or Revolution ?". *Romanian Economic Review*, No. 1-2, 1990,
 29. "Nicholas Georgescu-Roegen – A Great Romanian Scholar", *Romanian Economic Review*, vol 38, no. 2, 1994,
 30. "The Reform Crisis Transition as an Institutional Change Process", *Romanian Economic Review*, vol 40, No. 1, 1995, 21 p.
 31. "The State during Transition Period", *Romanian Economic Review*, vol 40, No. 2, 1995, 15 p.
 32. "Trecerea la economia de piață. Căi și obstacole" (The transition to market economy. Ways and obstacles). *Oeconomica*, No. 1, 1991, 5 p.
 33. "Liberalism, intervenționism și economia negociată" (Liberalism, interventionism and negotiated economy). *Oeconomica*, vol. 4, 1993, 15 p.
 34. "Tranziția ca proces de schimbare instituțională (I)" (Transition as a process of institutional change (I)). *Oeconomica*, vol. 3-4, 1994, 16 p.; vol. 1, 1995, 13 p.; vol. 2, 1995, 23 p.
 35. "Neocorporatismul și economia negociată din perspectiva europeană" (Neo-corporatism and negotiated economy from a European perspective). *Oeconomica*, vol. 3-4, 1995, 42 p.

36. "Opțiunea pentru sectorul public. Conținutul și structura acestuia" (Opting for the public sector. Content and structure). *Oeconomica*, vol. 2, 1995, 7 p.; vol. 3, 1996, 10 p.
37. "Aplicarea deciziilor publice și problema birocrăției" (Implementing public decision and the question of bureaucracy). *Oeconomica*, vol. 3-4, 20 p.
38. "Cu privire la structura operei roegeniene" (On the structure of Roegen's works). *Academica*, iulie 1996, 10 p.
39. "Opțiuni și priorități decizionale pentru asigurarea unei bune funcționări a activității de cercetare academică" (Options and decision-making priorities for the proper functioning of academic research). *Academica*, Nov.1996, 15 p.
40. "Experiența Suediei în pregătirea aderării în UE" (Sweden's experience in the lead-up to the accession to the EU), *Economistul*, Economie teoretică și aplicată nr. 41, 1996, 28 p.
41. "Relația cercetare - învățământ în fața noilor provocări" (The research-education relation facing new challenges). *Economistul* 453, Opinia specialistului, 1996, 12p.
42. "Modelul suedez: economie de piață cu pronunțată orientare socială" (The Swedish Model: Market economy with a pronounced social orientation) (I,II,III,IV), *Tribuna economică*, No. 21,22,23,24, 1990, *Oeconomica*, 1990, 40 p.
43. "Trecerea la economia de piață. Elemente strategice" (The transition to market economy. Strategic elements) (I,II,III), *Tribuna economică* No. 12,13, 14, 1991, 36 p.
44. "Alegerea sectorului public", (Opting for the public sector) I și II, *Oeconomica* No. 2 and 3, 1996, 40 p.
45. "Strategia, coordonarea și stimularea în firmele japoneze" (Strategy, coordination and stimulation in Japanese companies). *Microeconomia aplicată* No. 3, 1997, 6 p.
46. "Costurile de tranzație și problema restructurării unităților economice" (Transaction costs and the question of restructuring the economic units). *Microeconomia aplicată* No. 4, 1997, 12 p.
47. "Delimitarea conținutului teoriei politicii economice" (Defining the content of the theory of economic policy). *Oeconomica* No. 1, 1997, 15 p.
48. "Sistemul instituțional și transformarea acestuia" (The institutional system and its transformation). *Oeconomica* No. 2, 1997, 34 p.
49. "Observații fundamentale privind bugetul pe 1998 supuse atenției parlamentului" (Fundamental comments on the 1998 Budget submitted to Parliament). *Oeconomica* No. 1, 1998, 5 p.
50. "România între liberalism și protecționism" (Romania between liberalism and protectionism). *Oeconomica* No. 4, 1999, 50 p.
51. "Locul României în diviziunea muncii europene" (Romania's place in the European labour division). *Oeconomica* No. 2, 2000, 8 p.
52. "Teorii ale avantajului, dezvoltarea industrială și integrarea europeană" (The

- theory of advantage, industrial development and the European integration). *Oeconomica* No. 3-4, 2000, 10 p.
53. "Politici industriale alternative, piața și integrarea în Uniunea Europeană" (Alternative industrial policies, the market and the integration into the EU). *Oeconomica* No. 2, 2001, 32 p.
 54. "Repere ale Programului prioritar de cercetare al Academiei. Probleme ale integrării României în Uniunea Europeană. Cerințe și evaluări. (ESEN 2)" (Benchmarks of the Priority Programme of the Romanian Academy. Issues concerning Romania's integration into the EU. Requirements and assessments). *Oeconomica* No. 4, 2001, 5 p.
 55. "Dezintegrarea și regenerarea sistemului industrial. Fragmentarea internațională a producției în contextul noului model de integrare" (Disintegration and regeneration of the industrial system. International fragmentation of production in the context of the new model of integration). *Oeconomica* No.4, 2002, 31 p.
 56. "Industrii strategice și criterii de determinare" (Strategical industries and criteria of determination). *Oeconomica* No. 1 2003, 18 p.
 57. "Integrarea ca proces de înlăturare a frontierelor economice" (Integration as a removal of economic borders). *Oeconomica* No. 2, 2003, 18 p.
 58. "Decalaje și convergențe tehnologice între țările europene centrale și cele periferice" (Technological gap and convergence between central and peripheral European countries), în Aurel Iancu (ed.), *Dezvoltarea economică a României. Competitivitatea și integrarea în UE*, vol I , 2003, 17 p.
 59. "Factorii naturali – geografici ai României" (Natural and geographic factors of Romania), în Aurel Iancu (ed.), *Dezvoltarea economică a României. Competitivitatea și integrarea în UE*, vol I, 2003, 20 p.
 60. "Parteneriatul în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării" (Partnerships in research, development and innovation). *Oeconomica* No. 1, 2004, 19 p.
 61. "Sistemul de inovare în condițiile noii economii bazate pe cunoaștere - aspecte introductive" (The innovation system in the new knowledge-based economy – Introductory aspects). *Oeconomica* No. 2, 2004, 9 p.
 62. "Formarea sistemului european de inovare. Obiective și priorități" (The establishment of the European innovation system. Objectives and priorities). *Oeconomica* No. 3, 2004, 20 p.
 63. "Natura economică a cunoștințelor, eșecurile pieței și principalele remedii" (The economic nature of knowledge, market failures and remedies). *Oeconomica* No. 4, 2004, 14 p.
 64. "Finanțarea cercetării și inovării" (Financing research and development). *Oeconomica* No. 1, 2005, 32 p.
 65. "Transformări în sistemul instituțional al cercetării românești și problemele documentării și vizibilității internaționale" (Changes in the Romanian institutional

- system of research and the question of documentation and international visibility). *Oeconomica* No. 2, 2005, 22p.
66. "Sistemul de inovare în economia bazată pe cunoaștere" (The innovation system in the knowledge-based economy), in Aurel Iancu (ed), *Dezvoltarea economică și integrarea în UE*, vol II, 2005, 10 p.
 67. "Alianțe științifice și tehnologice" (Scientific and technological alliances), în Aurel Iancu (ed.), *Dezvoltarea economică și integrarea în UE*, vol II, 2005, 20 p.
 68. "Opera lui Nicholas Georgescu-Roegen" (Nicholas Georgescu-Roegen's Works). *Oeconomica* No. 1 2006, 17 p.
 69. "Problema convergenței economice" (română și engleză) (The question of economic convergence), *Oeconomica* No. 4, 2006 și *Romanian Journal of Economic Forecasting* no.3/2007, 25p.
 70. "Economic Convergence.Applications", *Romanian Journal of Economic Forecasting*, 4/2007- Index ISI (Thomson Scientific Journal List), 18 p.
 71. "Tipurile de convergență. Convergența instituțională" (Types of convergence. Institutional convergence), INCE, Seria Working Papers no.1/2007, *Oeconomica* No. 1, 2007, 33 p.
 72. "Convergența nominală" (Nominal convergence). *Oeconomica* No. 2/2007, INCE, *Seria Working Papers* no.2/2007 and *Academica* no.60-61/2007, 24 p.
 73. "Convergența reală și integrarea" (Real convergence and integration) (română și engleză), *Oeconomica* No. 3/2007, *Romanian Journal of Economic Forecasting*, no. 1/2008-Index ISI (Thomson Scientific Journal List), 20 p.
 74. "Modelul Endogen și problema convergenței economice" (The endogenous model and the question of economic convergence), INCE, *Seria Working Papers nr. 11*, 2008, 20 p.